

MINISTERIET FOR
BØRN, UNDERVISNING
OG LIGESTILLING
STYRELSEN FOR
UNDERVISNING OG KVALITET

Dansk som andetsprog D

Almen voksenuddannelse

Skriftlig fremstilling

(4 timer)

Indholdsfortegnelse

Information om prøven	side 3
<i>Artikel</i>	
Betal selv, hvis du er fed	side 4-5
<i>Artikel</i>	
"Giv os en gratis fedmeoperation"	side 5
<i>Novelle</i>	
Fødselsdagskagen	side 6-10
<i>Voxpop</i>	
Har du prøvet at hævne dig på andre?	side 11
<i>Artikel</i>	
Sociale medier gør os mere jaloux	side 12
<i>Artikel</i>	
Jalousi: Min ekskone følte, at jeg forfulgte hende	side 13
<i>Digt</i>	
Malene	side 14-15
Bedømmelseskriterier	bagsiden

Retstavning og tegnsætning følger originalerne

Dansk som andetsprog D

Information om prøven i skriftlig fremstilling

Er det rimeligt?

Vi har alle sammen en mening om, hvad der er retfærdigt og rimeligt. Men vi er ikke altid enige. For eksempel mener nogle, at vi i fællesskab skal betale for overvægtige medborgeres behandling på offentlige hospitaler. Andre mener, at det er den enkeltes ansvar at betale. Nogle synes, at det er okay at hævne sig på ekskærester, mens andre er uenige. Og er det rimeligt at holde øje med sin ekskæreste på Facebook?

Hvem bestemmer i øvrigt, hvad der er retfærdigt og rimeligt, når forskellige kulturer eller generationer med forskellige værdier støder sammen?

Det kan du læse om her i hæftet.

Du har 24 timer til at sætte dig ind i teksterne i dette hæfte.

Du bestemmer selv, om du vil arbejde alene eller sammen med andre.

Du må ikke tage hæftet med til prøven.

I morgen klokken 10.00 får du udleveret et teksthæfte magen til det, du har nu. Samtidig får du de opgaver, der hører til teksthæftet. Herefter har du 4 timer til at besvare én af opgaverne. Du må kun bruge ordbøger som hjælpemiddel.

BETALSELV, HVIS DU

Rikke Bjerge
rijo@bt.dk

Overvægtige er selv ude om det og skal derfor af egen lomme betale for deres fedmeoperation og anden behandling relateret til deres overvægt.

Det mener et flertal af danskerne ifølge en ny, stor undersøgelse fra Københavns Universitet, bragt i Jyllands-Posten. (...)

Blandt dem, der har svaret, er der et markant flertal for at lade folk betale selv. Og det er en di-

rekte konsekvens af danskernes negative holdning til overvægtige, siger forsker Peter Sandøe fra Institut for Fødevarer og Ressourceøkonomi.

'Dovne og grådige'

- Fedme er jo en voldsom form for afhængighed, men mange ser på dem som dovne og grådige, forklarer forskeren, der står bag undersøgelsen med to forskerkolleger.

Ud af de mere end tusind danskere, der medvirkede i undersøgelsen, mener blot hver tredje, at det offentlige bør betale for enten fedmeoperationer eller medicinsk behandling til fedmeplagede. Knap hver anden er af den holdning, at overvægtige selv må

få pungen op af lommen, hvis de skal i fedme-relateret behandling i sundhedsvæsenet.

Lægger ikke fingrene imellem¹

Og de adspurgte lægger ikke fingre imellem, når de skal begrunde deres holdning, siger Peter Sandøe om undersøgelsen. (...)

- Flertallet af dem vendte sig bare mod selve tanken om at bruge offentlige penge på behandling af fede. Der var endeløse rækker af kommentarer, som gik på, at de fede bare må tage sig sammen, at det er de fedes egen skyld, og at man ikke skal betale for dem, forklarer han til BT.

Han havde slet ikke forventet,

¹ lægger ikke fingrene imellem: man siger det direkte og hårdt

ER FED

at så mange af de adspurgte ville have en reel modvilje mod fedmebehandling for offentlige skattekroner.

Overrasket over tonen

- De hårde kommentarer kom i høj grad bag på mig. Den meget stærke moralske fordømmelse af fede var meget uventet. Den giver mindelser om, hvordan man tidligere så på alkoholisme og visse former for psykisk sygdom, lyder det fra forskeren, som personligt er af den helt modsatte holdning.

- Jeg mener, at svær fedme bør klassificeres som en sygdom. Og man skal huske på, at en fedmeoperation er en engangsting, hvorimod langvarig behandling for diabetes 2 og andre følgesygdomme kan blive rasende dyr, siger Peter Sandøe.

Det mener de i undersøgelsen

Over tusind danskere har deltaget anonymt i undersøgelsen, hvor de blev bedt om at forklare deres holdninger til livsstilssygdomme på det offentlige regning. Her er nogle af deres udsagn:

” Jeg mener, at der er andre områder, som det er langt vigtigere, at det offentlige betaler. Og ja, måske lidt primitivt: de fleste overvægtige/fede er selv ude om det

” Fedmeoperationer er ikke den rette behandling mod fedme. Det fjerner ikke årsagen

” De har jo selv proppet imaden ind i munden

Artikel

'Giv os en gratis fedmeoperation'

'DET ER JO EN SYGDOM'

Rikke Bjerge
rjo@bt.dk

Et flertal af danskerne giver i en ny undersøgelse udtryk for, at overvægtige selv skal dække regningen for en fedmeoperation med den begrundelse, at det er selvforskyldt. Og det får formanden i GB Foreningen for Fedmeopererede, Hardy Hvam, til at ryste på hovedet.

- Det er jo helt katastrofalt, at folk kan have den indstilling. Det er jo helt forkert. Vi mener jo, det er en sygdom, som man kan sammenligne med et misbrug, men folk er tit meget fordømmende overfor det. Rigtig mange har den indstilling, at man jo bare kan lade være med at spise så meget. Men det kan man ikke, når det er et madmisbrug, lyder det fra formanden Hardy Hvam fra Holstebro, der har mærket misbruget på egen krop.

Vejede 190 kilo

Han var helt oppe på 190 kilo, før han for nogle år tilbage fik en gastric bypass også kaldet

en 'fedmeoperation' for egen regning i Belgien. Operationen løb op i godt 90.000 kr. inkl. fly og hotel.

- Jeg syntes ikke, det var rimeligt, at jeg selv skulle betale. Alle mulige andre former for misbrug kan man få hjælp til gratis, så hvorfor gælder det ikke også for madmisbrug, lyder det fra Hardy Hvam, der takket være operationen har smidt 80 kilo og er nede på 110 kilo i dag.

- Jeg er stadig en kraftig gut og er ikke kommet helt i mål, men det er uden tvivl det bedste, jeg nogensinde har gjort. Jeg kunne ikke have gjort det uden den operation, slår han fast.

Sparer skattekroner

Faktisk mener han, at en fedmeoperation vil spare skattekroner på sigt.

- Man siger, at en diabetespatient koster lige så meget på et år i medicin, som prisen på en fedmeoperation. Og det er bevist, at de fleste, der har diabetes, kommer af med den efter en fedmeoperation. Det er tankevækkende, siger han. (...)

BT, 24. november 2014

Novellen Fødselsdagskagen foregår i en stor amerikansk by. Hovedpersonen Lucia er en ældre kvinde med italiensk baggrund. Hun bor alene i et kvarter, hvor der tidligere boede flest italienere, men nu bor der flest indvandrere fra Puerto Rico.

FØDSELSDAGSKAGEN

Af Daniel Lyons

Luften var kold, og dagslyset sivede væk fra himlen. Gaden lugtede af rådden frugt efterladt i vognene, og selv om det var en sur lugt, var den ikke alt for ubehagelig. Lucia var vant til den lugt, og fordi den mindede hende om højtiderne, da hun var en lille pige, nød hun den på samme måde, som hun forestillede sig, at folk på landet nød lugten af gødning.

Klokken var over seks, og butikkerne på Newbury Street var lukket, men hun vidste, at Lorenzo ville holde åbent for hende. Hun skyndte sig ikke; hun var en gammel dame, og årene havde ødelagt hendes ben. De var tykke nu og vandtunge¹, og når hun gik, blev hendes hofter ømme af anstren- gelsen ved at bevæge dem.

Hun standsede op ved en bænk og ville gerne sætte sig, men hun vidste, at det at bøje sig og rejse sig op igen ville være hårdere end bare at læne sig op ad ryglænet. Hun ventede på, at hendes vejrtrækning blev langsommere, og gik så det sidste stykke hen til bageriet. Lorenzo ville være der. Han ville vente. Var hun da ikke kommet i bageriet hver eneste lørdag siden krigen? Og havde hun ikke altid købt den samme hvide kage med chokoladeglasur, Nicos yndlingskage?

"Buona sera, signora Ronsavelli²," sagde han, da klokken ringede, og den tunge glasdør lukkede bag hende. "Jeg var ved at blive helt bekymret."

Lorenzo Napoli var for ung til at være så bekymret hele tiden. Hun følte sig usikker på ham. Hun stolede ikke på ham på samme måde, som hun havde støt på hans far.

Foran kagehylden stod Maria Mendez, den lille, puertori- canske pige, som arbejdede i vaskeriet. "Este es la senora³," sagde Lorenzo til hende. De var alle vegne nu, de der pu- ertoricanere, overalt i kvarteret med deres larmende biler og råbende børn og mænd, der drak øl på fortovet. Nu steg

¹ vandtunge: hævede ben

² Buona sera, signora Ronsavelli: God dag, fru Ronsavelli

³ este es la senora: det er fru

huslejen, og ejendomsmæglerne så gerne, at italienerne flyttede på plejehjem. Selv fader⁴ D'Agostino hjalp dem. "Lucia," havde præsten sagt, "der vil du få selskab."

Denne Maria fra vaskeriet havde et barn, men ingen mand. Hun smilede til Lucia og stirrede så ned i glasmon-tren.

"Miss Mendez vil meget gerne bede Dem om en tjeneste," sagde bageren.

Lucia tog sine læderhandsker af og lagde dem ned i sin taske. "En tjeneste?"

"Det er min lille pige," sagde Maria. "I dag er det hendes fødselsdag. Hun bliver syv år i dag."

"De må da kende lille Teresa," sagde Lorenzo.

"Ja," sagde Lucia. Hun havde så sandelig set pigebarnet lege udenfor sammen med sine venner, og hvordan de havde ødelagt køkkenhaverne omme bag husene.

"Og jeg havde så travlt i dag i vaskeriet, rigtig travlt, hele dagen var der kø, så jeg kunne ikke komme af sted for at købe en fødselsdagskage til hende."

"Jaså." Lucia huskede, at det havde taget hende to dage at reparere blomsterpindene til tomatplanterne.

"Lad mig forklare det," sagde Lorenzo. "Miss Mendez skal bruge en kage, og jeg har ikke flere tilbage, bortset fra Deres. Jeg sagde til hende, at De var min bedste kunde, og at vi selvfølgelig var nødt til at vente og spørge Dem."

"Alle de andre bagerier er lukket," sagde Maria. "Det er min lille piges fødselsdag."

Lucias hænder begyndte at ryste. Hun huskede, hvad lægen havde sagt om at blive vred; men det her var for meget. "Hver evig eneste uge køber jeg min kage. Hvor mange år er det efterhånden nu? Og så kommer sådan en muli⁵ her, og nu giver De den bare væk?"

"Lucy." Lorenzo holdt hænderne frem ligesom en lille dreng. "De må endelig ikke blive vred, Lucy."

"Nej. Ingen Lucy mig her." Hun bankede på sit bryst med en finger. "Lucia."

"Lucy, vær nu sød," sagde han.

"Ikke noget 'vær nu sød, Lucy.' No pariare Inglese. Italia-no.⁶"

⁴ fader D'Agostino: præsten

⁵ muli: nedladende udtryk om en mørkhudet person

⁶ no pariare Inglese. Italiano: lad være med at tale på engelsk. På italiensk

"Jeg kan give Dem nogle sukkerkager," sagde han. "Eller cannolier⁷. Jeg har lige bagt dem. De er udsøgte."

"Én gang om ugen kommer jeg her, og jeg køber Nicos kage."

Lorenzo lagde hovedet på skrå. Han så ud, som om han skulle til at sige noget, men så holdt han inde. Han ventede endnu et øjeblik.

"Lucia, tænk på den stakkels lille pige," sagde han. "Det er hendes fødselsdag."

"Så bag hende en kage. Den tjeneste kan De vel gøre hende, hvis De er så glad for hende."

"Lucia, det er der ikke tid til. Festen begynder om få minutter," fortsatte han. Og desuden havde han allerede gjort rent og sat mel, æg og sukker væk.

"Lucia," sagde han, "det er mest rigtigt at lade hende få den. Spørg Dem selv, hvad Nico ville gøre? Eller min far?"

"Jeg ved i hvert fald, hvad de ikke ville gøre. De ville ikke glemme, hvem de hørte til. De ville ikke begynde at tale spansk for *mulit*ernes skyld."

Hun stirrede på ham, indtil han kiggede væk. Udenfor havde vinden løftet en avis op fra fortovet og pressede nu siderne ind mod bageriets butiksvindue. Fra et sted på Common Street hørtes lyden af en bil, der blev gasset op. Hun tænkte på Nico, hvordan hun var gået udenfor, da han lå syg i sengen de sidste dage, og havde bedt børnene om ikke at larme. De havde grinet ad hende og sagt, at hun skulle gå ind igen; skøre, gamle dame.

Uden at se op talte han til hende med en stemme, som næsten var en hvisken. "Lucia," sagde han, "det er bare denne ene gang."

"Nej." sagde hun. "Nej. Jeg vil have min kage."

Maria begyndte at græde. "Dios mio⁸," sagde hun. "Min lille pige."

Lorenzo lænede sig frem med hænderne på disken. "Jeg beklager, miss Mendez."

Maria vendte sig mod hende. Hun hulkede. "Det er min datters fødselsdag," sagde hun. "Hvordan skal hun tilgive mig? Har De ingen børn?"

"Jeg har tre børn," sagde Lucia. "Og jeg har aldrig glemt deres fødselsdag. Jeg har aldrig været nødt til at skynde mig af sted i sidste øjeblik."

⁷ cannolier: italienske kager

⁸ Dios mio: min Gud

"Jeg var på arbejde," sagde Maria. "Jeg er alene med Teresa. Helt alene om at tage mig af hende."

"Og hvis skyld er det?" Lucia vinkede ad Lorenzo. "Pronto," sagde hun. "Pak min kage i en æske."

Lorenzo løftede forsigtigt kagen ud af udstillingsmontren¹⁰ og anbragte den i en hvid papæske. Hans hænder var bløde og hvide. Han trak sejlgarn ud af holderen, bandt det om æsken, gav det et ryk og knækkede snoren over ved rullen.

Lucia tog sine handsker på. Da hun vendte sig for at gå, tog Maria fat i hendes arm. "Jeg bønfalder Dem," sagde hun. "Vil De ikke nok, jeg vil gerne købe kagen af Dem. Jeg kan give Dem ti dollars."

Lucia vristede sig fri. "Jeg vil ikke have Deres penge."

"Tyve dollars, så." Hun trak en sammenfoldet seddel op af lommen i sin kjole og lagde den i Lucias hånd. "Vil De ikke nok tage den, mrs. Ronsavelli."

Lucia prøvede at trykke sedlen tilbage i hendes hånd, men Maria knyttede hænderne og begyndte at græde igen. "Det kan De ikke være bekendt," sagde hun.

Lucia smed den sammenkrøllede seddel på gulvet og åbnede døren. Maria faldt på knæ og samlede sedlen op. "Gamle heks!" Skreg hun. "Put!¹¹ Luder!"

Lucia så sig ikke tilbage. Hun gik langsomt ned ad Newbury Street, mens hun forsigtigt undgik de isglatte steder. Hvad vidste pigen fra vaskeriet, eller Lorenzo for den sags skyld, overhovedet om hende? Hvad vidste de om hengivenhed?

Fra gyden bag sin ejendom hørte hun skriget, en frygtelig, halvkvalt jamren, som lød fra gaden og gav genlyd i gydens mure og skraldebøtter. Hun forestillede sig vaskekonen Maria vakle hjem til sin datter, og hun forestillede sig den lille piges røde, forvrængede ansigt, når hendes venner ankom, og der ingen kage var.

Men hvad vidste de om lidelse, selv nu? Det kendte de overhovedet ikke til. Lyset var dårligt på trappen, og hun holdt om gelænderet med sin frie hånd. Efter hvert trin holdt hun en pause; hun lod den korte opblussen af smerter aftage i sine hofter og tog så endnu et skridt.

Inde i køkkenet løftede hun glasklokken og tog sidste

¹⁰ pronto: straks; med det samme

¹¹ udstillingsmontren: glasskabet

¹² puta: luder

uges kage ud. Luften derindefra lugtede sødt og skarpt. Kagen havde ikke været rørt; det kunne lige så godt have været en porcelænsmodel af den nye kage. Da hun bar den hen til skraldespanden, faldt stykker af chokoladeglasuren af og spredtes på gulvet som potteskår.

Hun fejede stykkerne op, vaskede glasurpletterne af kagefadet, og så åbnede hun æsken fra bageriet, tog den nye kage ud og satte den ind under glasklokken. Det var mørkt udenfor, og på skråningerne rundt om byen glødede lysene i vinduerne på hundredvis af huse som små, hvide pærer på et juletræ. Hun tænkte på sine børn; de boede oppe på disse skråninger og var ved at spise aftensmad med deres børn - de små lyshudede drenge og piger, der ormede sig væk¹² fra deres bedstemors omfavelse, beholdt deres jakker på og hvi-skede til hinanden, indtil det var tid at tage af sted. Det var koldt henne ved vinduet; hun gøs og gik væk fra det.

Hun sad ved køkkenbordet under fotografierne af Nico og børnene. Hun kiggede på døren og ønskede, som hun gjorde hver gang, at der ville lyde en banken, eller at den bare ville gå op, og at en af dem, bare en af dem, ville stå der.

Fra Fødselsdagshistorier
Klim 2013

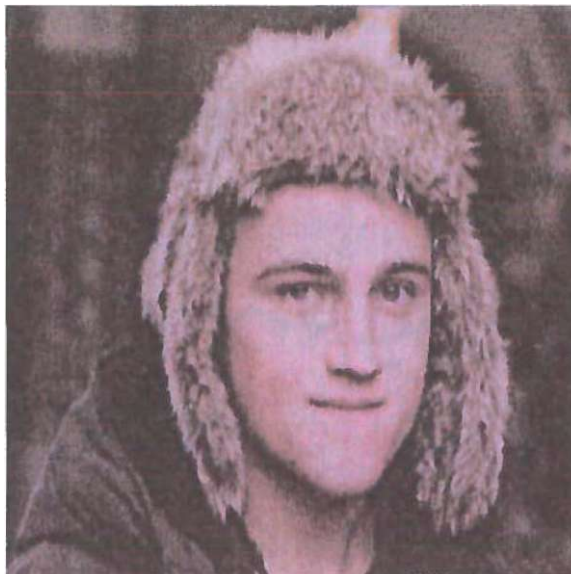
¹² ormede sig væk: trak sig væk

HAR DU PRØVET AT HÆVNE DIG PÅ ANDRE?

Maria Vitt, 30 år.
Ledig, København

Jeg hævnede mig engang på min kæreste, der havde fundet en anden pige, ved at råbe hende op i hovedet i bussen. Jeg følte, at det var min hævn mod ham at gøre livet svært for hende. Jeg var lidt af en rod. Men alt det forsvandt, da jeg fik en datter. Så kom jeg til at tænke på, hvad jeg havde gjort ved andre mennesker. Jeg er ret sikker på, at jeg tænker mere over den episode, end både ekskæresten og pigen gør.

Magnus Negendahl, 19 år.
Maler, Måløv.

Jeg havde en kammerat, jeg ikke kunne enes med. En dag, da han havde stjålet en af mine ting, blev jeg simpelthen så sur, at jeg smed alle hans ting ud ad vinduet. Både computer, telefon, og hvad jeg ellers kunne få fat i. Men jeg havde det slet ikke godt bagefter. Jeg skulle have taget snakken med ham. I starten tænkte jeg meget over det, og jeg er i hvert fald sikker på, at jeg har det dårligere med episoden end ham.

POLITIKEN

Sociale medier gør os mere jaloux

9. februar 2015

Facebook gør det nemt at spionere på kæresten og sammenligne sig selv med andre.

Af Camilla Quist Laursen

Mulighederne for at spionere på hinanden i den virtuelle verden er gode. Faktisk så gode, at det risikerer at slide på parforholdet. Det mener læge og specialist i klinisk sexologi Jesper Bay-Hansen.

"Vi oplever en markant stigning i jalousi mellem par, der udvikler nogle uheldige mønstre med at kontrollere hinandens sms'er, mails og opslag på Facebook," siger han til Politiken. (...)

Mænd sammenligner potens og pengepung

Hvis man havde mistanke om noget lusket, kan man i dag lynhurtigt udføre sin

egen spionage på de sociale medier. Og hvis du starter et forhold med at google din nye kæreste, så stikker jalousiens mønstre måske allerede hovederne frem dér.

"Så ser vi på billeder af vores nye kæreste, som smiler lykkeligt sammen med en anden, og så opstår jalousien allerede: Hvem er hun? Er hun smukkere end mig? Var han lykkeligere med hende? Mange gør det uden at tænke på, hvad det kan fremkalde af følelser som tristesse³, jalousi og mindreværd," siger Jesper Bay-Hansen til Politiken.

Det er hans erfaring, at mænd især sammenligner sig med andre mænds præstationer, karriere, potens og pengepung³. Kvinder kigger især

på andres kvinders skønhed og sociale relationer.

Det vælter ind med jaloux patienter

Jalousien bliver ifølge Jesper Bay-Hansen endnu stærkere af, at parforholdet i dag er mindre veldefineret end nogensinde.

"I dag er det op til hvert enkelt par at definere, hvordan deres parforhold skal være. Det moderne parforhold og den virtuelle virkelighed giver jalousien alt for gode vækstbetingelser⁴," siger han. (...)

Selvom problemet kan virke uoverskueligt, er kuren mod virtuel jalousi meget simpel, mener Jesper Bay-Hansen.

"Har man tendens til jalousi, er det en god idé at droppe de sociale medier. I hvert fald begrænse sit forbrug. Jo mere tid man bruger på nettet, jo mere vil man opleve virtuel jalousi."

virtuelle verden: livet som det ser ud på fx Facebook, Instagram

³ tristesse: trist følelse
³ pengepung, her: hvor mange penge man har

⁴ vækstbetingelser: muligheder for at vokse

Jalousi: Min ekskone følte, at jeg forfulgte hende

Politiken I 24.01.2015

For 37-årige Martin Svava har Facebook været kilde til jalousi og mistro i forhold til kvinderne i hans liv. Med en falsk profil kan han stadig holde øje med, hvad ekskonen slår op på Facebook, selv om de blev skilt for tre år siden.

af *MONA SAMIR SØRENSEN*

Tanken om, at hans kone chattede med andre på Facebook, frustrerede ham, dengang de var sammen.

Martin Svava husker især en aften, kort før at hun meddelte, at hun ikke elskede ham mere og ville skilles.

»Jeg havde brug for at tale med hende, for jeg syntes ikke, det gik, som det skulle mellem os, men hun svarede, at hun var meget træt og gerne ville tidligt i seng. Senere vågnede jeg op, og hun var stadig ikke kommet i seng. Jeg gik ned i stuen, og der sad hun foran computeren og var på Facebook. Jeg blev skidetosset på hende«, fortæller den 37-årige it-administrator fra Sønderborg i Sønderjylland.

I et fortvivlet forsøg på at få opmærksomhed slettede Martin Svava sin egen kone som ven på Facebook.

»Det var enormt frustrerende, at den kvinde, som jeg havde hus, børn, bil og katte med,

hellere ville være på Facebook end være sammen med mig. Det var også på Facebook, at jeg så, at hun skrev til en veninde, at hun gerne ville med hende på festival. Jeg blev meget jaloux og helt i mine følelsers vold og råbte og skreg, men hun var iskold, følte jeg. Hun oplevede, at jeg stalkede hende og forfulgte hende«.

Skilt efter 12 års ægteskab Ægteskabet blev opløst for 3 år siden efter 12 års samliv og to børn på i dag 10 og 4 år og led især i den sidste tid meget under det, som fagfolk betegner som »virtuel jalousi«. En jalousi, som opstår på grund af partnerens aktiviteter på Facebook og andre sociale medier, og som i stigende grad skaber mistro og jalousidramaer i parforholdet, vurderer de to sexologer Jesper Bay-Hansen og Sara Skaarup i deres nye bog 'Jalousi - kunsten at leve med jalousi'.

Det kan Martin Svava skrive under på.

Både han og ekskonen var meget på computeren og på Facebook i den tid, de ellers kunne være sammen om aftenen, når børnene sov. Frustrationerne voksede, i takt med at intimiteten faldt.

»Det gjorde mig ked af det og usikker, at hun havde en form for chat kørende med nogle mennesker, jeg ikke kendte, og at hun kunne være så åben på nettet.

Jeg følte mig ikke set og ikke hørt, og jalousien blussede mere og mere op, fordi vores tillid til hinanden begyndte at vakle endnu mere. Vi havde ikke den rigtige kommunikation, ikke den rigtige intimitet og ikke noget sexliv«. Jalousien fik ham til at udspionere sin ekskone på Facebook.

»Hun blokerede mig og min familie, men jeg fik bare en af mine venner til at kigge eller oprettede en falsk profil, så jeg kunne følge hendes opslag. Jeg så, hvordan hun postede ting om at være tilfreds med sin krop og have god sex i parforholdet. Det lød fint og flot, men hvorfor gjorde hun ikke det i vores parforhold? Det var med til at holde min jalousi kørende. (...)«

¹ stalkede: datid af stalke, som betyder at være sygeligt optaget af at forfølge én eller flere personer

² virtuel jalousi: jalousi, vi oplever, fordi vi følger andre på nettet

Malene

Tekst: Malene Bjerre/Musik: Erik Fryland & Casper Lindstad

Du var lidt fuld en dag,
du så på mig og sa'e,
det skulle vær' dig og mig for altid
Jeg tog din hånd og vi
var nærmest lykkelig'
sommerekærlighed på halv tid
Men nu sidder jeg her helt alene,
for du er i Marienlyst med Malene

Og din lejlighed er lidt brændt ned,
din Fiat er solg til skrot
Dit tøj er spredt ud over Vesterbro,
men din kat den har det godt
Og din Xbox¹ er måske lidt våd
og står et sted på Enghavevej
Hva' så? er vi så enige om at det
var sidste gang du fucked'² med mig

Nu kommer du og vil,
forsøge en gang til
og lover guld og grønne skove
Og hend' Malene var
bar' en veninde der
mangled' et sted at sove
Men nej nu' det din tur til at være alene
for jeg ved da godt at du har knaldet Malene

Og din lejlighed er lidt brændt ned,
din Fiat er solg til skrot
Dit tøj er spredt ud over Vesterbro,
men din kat den har det godt
og din Xbox er måske lidt våd
og står et sted på Enghavevej
Hva' så? er vi så enige om at det
var sidste gang du fucked' med mig - ja

¹ Xbox: computerlignende boks til computerspil

² fucked' med mig: du behandlede mig meget dårligt

Det er sidste gang jeg er til grin for dig
jeg sku' ha' vidst du var et svin

Og de billeder som jeg tog af den
er på internettet nu
og hvis du googler 'funny dick'³
kan du se den på Yahoo

Og din lejlighed er lidt brændt ned,
din Fiat er solg til skrot
Dit tøj er spredt ud over Vesterbro,
men din kat den har det godt
Og visne blomster og rådne ting
er på vej med posten til dig
Hva' så? Er vi så enige om at det
Hva' så? Er vi så enige om at det
Hva' så? Er vi så enige om at det
er sidste gang du fucker med mig

2008

³ funny dick: sjov pik

Bedømmelseskriterier

Den skriftlige prøve

Der lægges vægt på, at eksaminanden kan:

- a) skrive i et overvejende korrekt og sammenhængende sprog
- b) anvende viden om ordklasser, sætningsanalyse og sproglig karakteristik af tekster
- c) skrive analyserende, diskuterende og kommenterende på et elementært niveau i forskellige genrer
- d) svare relevant på opgavespørgsmålet i forhold til emne, målgruppe og medie
- e) kommunikere nuanceret, klart og relevant.

Der gives én karakter.